Mini Magazin

Nem felelt meg

Tommy Smith amerikai fiatalember önként jelentkezett katonának. Kérvényében közölte: gyermekkora óta az a leghőbb vágya, hogy a haditengerészetnél, mégpedig tengeralattjárón teljesítsen szolgálatot. Az orvosi vizsgálat és intelligencia-tesztek egyaránt jó eredménnyel végződtek.

A fiatalembert azonban mégsem vették fel. A kérdőív kitöltésekor ugyanis Tommy Smith a „különleges szokásai" rovatban azt írta, hogy évek óta télen-nyáron egyaránt kizárólag nyitott ablaknál alszik.

Az illetékes katonai hivatal döntése:

— Tengeralattjárón teljesítendő szogálatra semmi esetre sem alkalmas.

Flamingó

A szomszédok feljelentéssel fenyegetőztek. A szülők kénytelenek voltak moziba járni esténként. Már filmmérgezést kaptak, amikor a papa kijelentette:

— Nem vagyunk hajlandóak többet moziba menni miattatok. A csendháborításért sem fizetünk. Többet meg ne halljam a gitárotok hangját a házban!

Mindez Gyulán, Szabóéknál történt, ahol mind a két fiú gitárt kapott ajándékba (akkor még Szabó papa nem sejtette, mit indított el). És mert a papát olyannak ismerték, aki nem kukoricázik, kénytelenek voltak más próbalehetőség után nézni. A Gyulai Jókai Művelődési Otthon akkoriban éppen zenekar nélkül volt, így hamar megtalálták egymást. Innen számítják a „Flamingó" születésnapját. Kettőjükhöz jött egy „állás nélküli" dobos, Hőgyes Elek. Délután 5 órakor betévedt a bélyeggyűjtő-szakkör foglalkozására az elsős gimnazista, Krasznahorkai Laci és este 8-kor már mint a „Flamingó" zongoristája lépett ki az ajtón. Ebben az időben maradt zenekar nélkül Nadabán Piroska. Már azon gondolkozott, hogy az idei EDÜ-n szavalással próbálkozik, mert mit is kezdene táncdalénekes létére zenekar nélkül? Ekkor hallotta meg az új együttest próbálni. Megnézte, kik lehetnek ezek —, és azóta

velük énekel. A szavalásról lemondott.

Nem sok idő telt el a megalakulás óta, de néhány fellépésükön már szép sikert értek el. Az Amatőr Könnyűzenei Fesztivál gyulai selejtezőjén még meghajoltak a Sigma nagyobb tudása előtt, de jövőre... Van idejük bőven, hiszen annyira fiatalok, hogy Szabó Lajos, a szólógitáros már lassan bácsinak számít a 22 évével, a 15 éves Krasznahorkai László mellett. A 17 éves Nadabán Piroska, a 18 éves Hőgyes Elek és a 20 éves Szabó Imre sem tartoznak még régóta a felnőttek közé.

Kétszer játszanak klubdélutánon a Jókaiban, mindig telt ház előtt. A közbeeső estéken készülődnek az EDÜ-re. Rendhagyóan (mint sokan mások) nem esküsznek a Selmer verhetelenségére. Azt mondják, nem a szerelés a lényeg és ahogy a próbájukon hallgattuk őket, igazat kellett adni nekik. A nem nagy múlt ellenére jócskán van a hangjegyfüzetükben saját szerzemény, a mai divatos számok mellett.

Ha egy orgonánk lenne? — sóhajtanak fel minden próbán. Talán egyszer ez az óhajuk is teljesül. Volent Zoli bácsi, a „Jókai" igazgatója célozgatott ilyesmire.

A szűkebb pátriájukon kívül még nem igen ismerik őket. Ezért szeretnének minél többször szerepelni Gyulán kívül is. Művelődési otthonok igazgatói, figyelem! Csak hívni kell őket. Szívesen elmennének akárhová játszani.

Béla Ottó

Nem olvas, csak ír

Georges Simeonról közöl érdekes írást a Világ Ifjúsága. A detektívregények Balzacja eddig 19 álnévén jelentetett meg könyveket. Termékenységére mi sem jellemzőbb jobban, mint az, hogy például 1928-ban (egy év alatt) 40 könyvet írt. Gyorsaság tekintetében egyébként a könyvkiadók sem maradnak el. Valahol a világon minden másnap megjelenik egy Simeon-kötet. Eddig mintegy 300 millió! Maigret felügyelő megalkotója egyébként Svájcban él, s állítása szerint 40 év óta egyetlen egy irodalmi alkotást sem olvasott.

Jó vicc! Aki annyit ír mint ő, annak nincs ideje olvasni...

Jó vicc

A műhelyben tavaszi nagytakarítást rendeztek. Összesöpörték a lim-lomot és a felesleges szerszámokat kihordták az udvarra. Egyik fiatal munkás nagy igyekezetében a lábára ejtett egy jókora vasat. A szakik ijedten ugrottak hozzá: megütötted magad, öcsi?

A fiúnak szikrákat hányt a szeme a fájdalomtól, de katonásan kivágta: Szóra sem érdemes, a falábamra esett.

A szakik megkönnyebbültek és jót nevettek a válaszon. Kemény legény ez, mondták és nem sejtették, hogy a fiú még napok múlva is borogatta összezúzott lábujjait.

Tulajdonos: Noé

New York-ban őrzik a tengereken és óceánokon szerencsétlenül járt hajók névjegyzékét. A bibliai Noé bárkájáról a jegyzékben ez olvasható: „Ie. 2248-ban épült. Anyaga ismeretlen fajtájú fa. A hajó hossza 300, szélessége 50, magassága 20 könyök. A hajó három árbócos. Vadállatok szállítására készült. Tulajdonosai: Noé és fia. Utoljára az Ararát hegyén látták.

Ezek a lányok

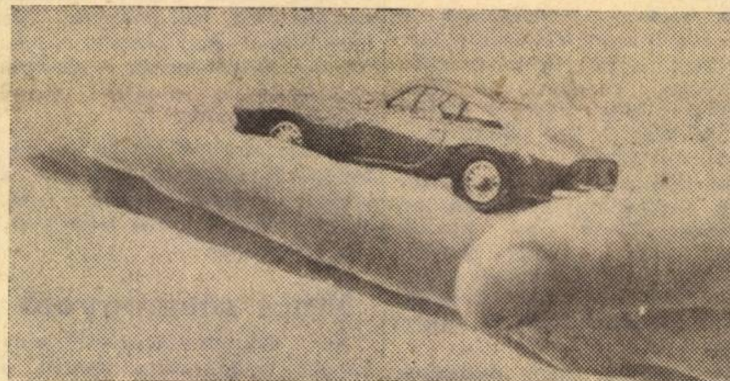
nem amazonok, de akrobatákat megszégyenítő ügyességgel kelnek át egy szál kötélen, a vizesárok fölött. A kép a mezőberényi Petőfi Sándor Gimnázium diákjainak versenyén készült, amikor is az új tantárgyból, a honvédelmi ismeretekből vizsgáztak a fiatalok. A verseny részvevőit az elméleti kérdések mellett alaposan próbára tették az ügyességi számok, hiszen a programban lövészet, futás, kúszás, gránátdobás és kötélmászás szerepelt. Ez utóbbi attrakció nem kis izgalom közepette zajlott le, hiszen jó néhányan hamarabb ismerkedtek meg a vizesárok mélyével, mint a túlsó parttal. De hát ilyen jó időben ki panaszkodik a kényszerű fürdő miatt?

Ő csak tudja!

Ringó Starr, a milliomos Beatles együttes tagja egyik alkalommal így nyilatkozott az újságírók előtt.

— Az én véleményem szerint a spórolás nagy luxus, amit az ember egyáltalán nem engedhet meg magának.

Ő csak tudja! Bár a hírek szerint a beat zene királyai sokkal jobban értenek hangszereikhez, mint az üzlethez.

HOBBY

Már-már ott tartunk, hogy ferde szemmel néznek arra, aki nem gyűjt valamit. Régi órát, gyufacímkét, cigarettásdobozt vagy éppen autómodellt. Szóval mindegy, hogy mit, hiszen a legfurcsább gyűjtőszenvedélyre is felmentést ad a bűvös szó: hobby.

Ha ranglistát kellene összeállítani a gyűjtött holmik között, akkor most biztosan az első három között szerepelne az autómodell, a Matchbox. A budapesti Hobby-bolt vagonszámra kínálja a legkülönbözőbb modelleket. Megyénkben mind ez idáig húszféle típus volt kapható (Mercedes Benz, Ford Cortina, Ford GT, Lomborghini Miura stb.), de hamar elfogyott. A békéscsabai játékboltban most mindössze egy 1910-es Ford árváskodik. A hírek szerint talán egy hónap múlva vásárolható újra a gyufásdoboznál alig nagyobb modellekből.

Lám, lám! Nem elég, hogy az igazi gépkocsihoz is olyan nehéz hozzájutni, most még azok kicsinyített másására is várni kell. Bár ez utóbbiaknál nem kell a márkát előjegyeztetni és a 20—50 forintos vételár felét sem szükséges befizetni. Ez különben sem olyan nagy összeg. Egy heti zsebpénzért bárki kocsitulajdonos lehet.

Bekes Dezső:

A Bácskától Afrikáig

2

Az előzmények: Az ifjú Krammer József a húszas években indult világjáró útjára. Sok hányattatás után Párizsban kötött ki. Nyelvtudás és anyagiak híján, alkalmi munkákból tengődött, s már a hazatérésen törte a fejét, amikor mentő ötlete támadt: elindult a téli Szajna átúszó bajnokságon, mégpedig a hídról startolva. Néhány napra hőssé avatták a bulvár lapok és némi készpénzt is hozott a sportsiker.

A nem éppen könnyen szerzett pénz alig két hét alatt elfolyt Jóska kezei közül, s a sportlapok képesriportjainak hőse ismét korgó gyomorral várt alkalmi munkára a vásártelep zsibongó forgatagában. Mint röviddel ezelőtt, ismét egy plakát ígért számára kalandos menekülést a nyomorból: katonákat toborzott az idegen légió.

Szokásához híven nem sokat habozott, s rövidesen a saját bőrén tapasztalhatta, hogy a filléres ponyvaregényekben szereplő kiképző őrmesterek brutalitása messze elmarad az igaziaké mögött. Alig tanulta meg hasig emelt lábbal verni a díszlépést a Bácskából származott újonc, máris hajóra rakták társaival együtt, és irány Afrika.

Krammer József így idézte nemrégiben az újságírónak bajai háza verandáján rövid légiós pályafutását:

— Legendák keringenek arról, hogy milyen nehéz megszökni az idegen légióból. Lehet, hogy nekem szerencsém volt, de az biztos, hogy mindössze egy hónapig ettem a francia állam száraz kenyerét. Néhányad magammal kimentünk a kaszárnyából a városba élelmiszert vételezni. Éppen akkor szedte a sátorfáját a város szélén egy olasz cirkusz. Elbámészkodtunk néhány percre, s hallom ám, hogy a közelemben buzgolkodó csíkos trikójú cirkuszos akkorát káromkodik magyarul, hogy majdnem leszakad a sátor. Rácsapott az ujjára a fakalapáccsal. A következő percben már egymás nyakába borultunk és a kispesti származású Braun Karcsi ettől kezdve csaknem egy évig elválaszthatatlan cimborámmá szegődött. Mert még ott helyben megbeszéltem vele, hogy éjszaka lelépek az őrségből és beállok közéjük. Így is történt. Hajnalban útrakelt a kocsikaraván és nem sokkal később ismét tengerre szálltam új társaimmal. Visszahajóztunk Európába, pontosabban Spanyolországba. Odaszólította a társulatot a szerződés. Biztosan keresett derék őrmesterem, de arra aligha gondoltak, hogy az oroszlánketrecek körül kell nézelődni utánam.

Braun barátja közbenjárására Krammer Józsefet — anélkül, hogy különösebben firtatták volna, honnan jött — azonnal alkalmazták állatetetőnek. Fiatal volt, erős és nem félt a sörényes „művészektől". Talán ő lépett volna előbb-utóbb az öreg idomár helyére, ha Ali, a jól fejlett hím-oroszlán Madridban megelégszik az ebédre kapott néhány kiló lóhússal. De nem így történt. A délutáni próbán uzsonnára széttépte őszhajú gazdáját.

Jóskára érthetően rossz hatással volt az ügy és még aznap búcsúzás nélkül elhagyta a társulatot, Braun barátjával együtt. Elhatározták, hogy most már szolíd polgári foglalkozást választanak maguknak. Munkára jelentkeztek a bikaviadal arénába.

Következik: Jóska pocakot ereszt, mert az arénában elvérzett bikák húsa a személyzetet illeti. Mivel azonban nem győzi új nadrággal a jólétet, ismét átkel az óceánon és Afrikában köt ki.